

6.

Sigurður Kristinn Adolf Adolfsson.

Minningargrein.

4 blöð og 2 blöð qto.

Ennfremur: Minningargrein eftir
séra Sigurð Ólafsson áður prestur í Seattle
og tvö br. ef til Jóns Pálssonar varðandi
Sigurð, annað frá K.S. Thordarson, Seattle,
Washington en hitt frá S.S. Thordarson,
Seattle, Washington.

Sigurður Kristinn Adólf Adólfsson

var fæddur í Stokkseyri hinn 12. desember 1880. Utrifur 67. Áfundisdagur hans í dag, ef líf hans hefði verið svo lengi, en hann andaðist í Seattle, Wash. 3. maí síðastl. vor.

Sigurður var sonur hins godsmanns hjóna, Kristins Adólfs Adólfssonar í Stokkseyri og síðari konu hans, Sigríunar Gísta dóttur Thórarinnssonar prófs í Stokkseyri; var Sigurður aðeins 1/2 árs að aldri, en miðin hans andaðist 11. júlí 1882, þó þó 30 ára að aldri, og ólst hann síðan upp hjó föður sínum, með henni, innan tveggja aldurs, og stétt í Heilbrigðisstofnunum í Háskólanum og Landspítala góðu prófi; nokkur áttíu aldamótin síðustu fór hann til Ameríku og doaldist lengstum í Seattle á Kyrkjahefstönd; stundaði hann þar Lagu Steinbyggings og stærfræðingur þeirra. Hann hófust elsti og eignadist engi af konum sínum.

Sér Sigurður Adólfsson í Selkirk, Manitoba, minnist hans mjög vissanslega og stétt í bláum Heilbrigðis, 3. júní síðastl., enda voru þeir, í þessum, í þessum góðu sinni meðan sér Sigurður var prófari í Seattle. Þá kafa og stóla bróður Sigurðar

HD
7 mosta

Adólfssonar frá Heilbrigðisstofnunum kafa off minnst hans sem ein, hús ~~þess~~ lífnefni og mestastu manns, en þeir kafa konur í kynni síni, enda var hann félagslyndur maður mjög, sigladur og hróttur alls fagnaðar, en jafnframt svo jöfnuðar og gófugur að elisfari og innvoti, að hann vildi hvera manns bót bota.

HD

Albróðir Sigurðar sál. var Gísti Adólfsson jómður hér, en andaðist ^{adist} 24. maí 1904, 26 ára að aldri, með efnisráðum, en eftirlifandi hálf systkin hans, af fyrra hjóna Gísta Adólfs, en þar, þar kaupmaður Adólfsson í Stokkseyri og Anna Sigríður, kona Síms Pálssonar fyrr. bankafélagis.

Sigurður Adólfsson var jafnframt hlýttur þegar í byrðum sínum, lauslaust sínu og fjóðar og stórka löngum líf þess að komast hingað hinni eftir, ef bótum hans hefði leyft komu þess. Síðustu þrjú mánuði efti sínum lá hann í sjúkleik hinni og umu þess voru sáddur orðinu lífdaga sínum. Að eigin ráðstöfun hans voru jafnframt leyfar hans brunnar og óskunnar í sjó hótad.

Þannig er það þó eftir dagur þess góða og grandvora manns í einstaðvígum okkar og þó þó þess lífs sínum hans og vandamála sínum, en þarum hefðu vilja réttu þessum hjó þess hór d, þó þó í fjárlaga mikilli vör, en hann var svo dulur í stófi, að hann lét þá einstaklega verða á þessum hinni erfðu bótum sínum í hinni síðari árin og þó þó

Sigurður Kristinn Adalbjörn Adalbjörnsson.

var fæddur í Stokkholmi hinn 12. desember 1880. Var fúsi 62. af matis lagum hans í dag, og lifir
hans hefur enn svolengi, en hann andadist í Seattle, Wash. 3. maí síðastlið. vor.

Sigurður var sonur hins góðkunnna hjóna, Kristins Adalbjörns Adalbjörnssonar Pedersen í Stokkholmi og
síðari konu hans, Sigrúnar Heiðarsonar Thorsdóttur, prests í Stokkholmi; var Sigurður að vísu 1 1/2 árs að aldri,
þegar móðir hans andadist, 11. júlí 1887, þá var hann 6 ára að aldri, og átti hann síðan eitt hjónfóðver, síðan
enn hann, þá um auðveldu og góðu í Hrusaborgarstötum í Höfuunfirði og lauk þar gildu þrófi.
Stær, efni aðalvæðis síðustu fót hans til Ameríku og dvaldið þar góðum í Seattle í Hrusaborgar-
stötum; stundaði hann þar listlagu stílbýggingu og stílfyrirgöngu. Hann komst til Íslands
og átti enga afkomendur.

Sjá. Sigurður Ólafsson í Selkirk, Kráutstöð minntist hann mjög vísans lags og mátti í Hrusaborgarstötum
3. júní síðastlið., enda voru þeir, nafnanna, jafnan góðir vinir alla tíð og fúsi sína Sigurður var
prestur í Seattle. Þó hafa og stílbýggingu Sigurðar Adalbjörnssonar frá Hrusaborgarstötum, jafnan
minnst hann sem einn hins mestu hjónfóðvera og mestu manna, en þeir hafi komist í kynni við,
enda var hann félagskyndur meður mjög, siglatur og krókur allfyrir, en jafnframt svo góður og
og góður og hlífari og innvið, að hann vildi hvers manna bál bafa

Minningar

2.

Alfróðin Sigmundur var Pósti Adalfróson sjónadur, en andadist hér í Reykjavík 24. maí 1904, að einu 26 ára aldri, hinn mest ágjafli maður. Húsi lifandi hálfeyðkinn og fjórum börnum - þremur sonum, Jóni kaupmanni Adalfrósoni, Stóðlaugvígi og Gunnari Sigmundsoni, konu Jóni Pálsmann fjórum. Gæðafélagið.

Sigmundur var jafnan hlýan þessi til vinnu sínu og atvinnu hennar, laudu sínu og fjöðar, og styrkta laugum til þess að kona hennar henni offer, ef ástæða hans hefði leggjast. Hann léi í sjúkrahúsi um þriðjónni mánaða stund áður en hann andadist. Minning þessa góða og gæðvara manns mun þessi lifa í þessum vinnu hans og atvinnu hennar, svo og meðal hinna mörgu félaga hans og vinnu þess vestra. Hafa einn af þessum félögum minnst hans opinberlega með virðingum og þakklátum fyrir hinnar mikils manns/koðu hans, vel minni störf, gáfur hans og góðslyndi.

Þessud sé minning hans.

Gæðall vinnu hans og félaga.

Minning þessa góða og gæðvara manns mun þessi lifa í þessum vinnu hans og atvinnu hennar, svo og meðal hinna mörgu félaga hans og vinnu þess vestra. Hafa einn af þessum félögum minnst hans opinberlega með virðingum og þakklátum fyrir hinnar mikils manns/koðu hans, vel minni störf, gáfur hans og góðslyndi.

Minningar orð.

Sjurdur Kristinn Adólf Adólfsson

var fæddur í Stokkvegi hinn 12. desember 1880. Uti þá 62. afmælisdagur hans í dag, ef líf hans hefði verið svo langt, en hann andaðist í Seattle Wash. 3. maí síðastl. vor.

Sjurdur var sonur merkis hjómanns Hr. Adólfs Adólfssonar í Stokkvegi og síðari konu hans, Sigrúnar, físta dóttur Þorar ennu þess að Stokkvegi; var Sjurdur aðeins 1½ árs að aldri, en niðir hans andaðist 11. júlí 1882, þá var árið að aldri og ólís hann síðan upphjól fæður sinnar, var hann, innan tóttu þó aldurs getta í Þensborgar skólum í Hafnarfirði og lauk þar góða prófi; nóttaði eftir almannatöku síðustu fjórum til Ameríku og dvaldið lengst í Seattle í Hyperbolic-strönd; stundaði hann þar fagur stílnýggjingu og stílfyrirgjöf. Hann hefur í öðru lífi og eigin aðilist enga eftirmenntur.

Sér Sjurdur Ólafsson í Selkirk, Mani tola, minnist hann mjög ein samlega og með í Celadim Hinnu Kinglu, enda voru þeir nafnarmátt góðir vinir mána sé. Sjurdur var prestur í Seattle og skólafróður Sjurdur Adólfssonar frá Þensborgar skólum þá oft minnst hann sem einu hris mesta hjúsmanni og mótasta manni en þeir höf. Komist í Kyrru víð, enda var hann félögstýrður meðan mjög, siglatur og króttur alls faguradar, en jafnframt svo góðlyndur og gófugur að aðstoðari og innvætti, að hann vildi hver, manni bót bota.

Hin síðari ár hafði Sjurdur Adólfsson sama sem engin samvöld við vini sína hlið henna og stíngja, söttum þar loyðar og samgöngu leysio, en ávallt var hann þá hlýjan hug til þeirra og þeir til hans, en þá voru hlý-ryðþýpi hans, sem enn enn hlið í lífi, þau, Jón Adólfsson kaupmadr í Stokk-

eyri og Anna Sigurður, konu sína Pálssonar fyrr. Gæðufélagar.

Síðan Sigurður féll frá, hafði hringd og verið þref að vortan frá þeim vinnum hans, og lifað þessum bði rétt og vissumlega og segir annar þeirra, að hann mundi „hafa farið; jafnandur að fé úr heimilissessum, sem hann fæddist inn í hann.“ Er það einn hann attinginn hans, að hafa eigi vitad um þetta fyrir en eftir það, að hann er höfðinn höður, og er rannin sú þó þyngr fyrir þá og aðra vini þessa elskulega manns, að hafa niðri hann, án þess að geta hjálpað honum í einstodningstap hans og einu veru í svo mikilli fjarsöld. Sigurður lá veidur í sjúkleik þess þess vortan um þriggja mánaða stund, og síðasta ráðgjafi hans fyrir útför hans, virdist benda á, að hann hafi verið sadður lífdaga þinna, þótt eigi vori hann aðlái að árum er hann varð á.

Vini hans hefur en þeir voru margir frá aðláið ummum og attingjar allir þessa um þeim höfðinu vininum og náðuminn attingja, með góðum andrúminingum um hann og fullvissumni um það, að mi séu allar þær verk hans vel leystar og lífsbrant hans gjort og fjúru, eins og hann hafði jafnan trúggo um um og vissu „að stráðinu loknu“.

Þessund is minning hans.

6460

A. S. Thordarson
1722 Brown Ave.
Seattle, Washington
U. S. A.

Mrs. Sigrid A. Aalafson
f. S. S. Thordarson

Herra Jon Pálsson
P.O. Box 242
Reykjavik
Iceland
Europe

1722 Boren Ave.
Seattle, Washington
U. S. A.

gleiðnadi

Herra Jon Pálsson

11 August 1942

Eg þakka þrifur yðar dagsetti 23 júní með tekið 6. August 1942
Eg var farnir að vera vordanfúr með að Sr. Sigurdur
Ólafsson dhláti ekki að standa við orð sín. með að skrifa min-
ingar orð um Sigurd heitin. þvi það hefur ekkert þrast um það
í Lögberg, en það bar svo við að eg fann Tristram W. Johnson
að máli 26 júlý á ritisam-kommu islendinga sem hallinn
variherrnar nágrenni og svo aftur hjér í þessu nágrenni 2. ágúst
þar sam-kommu eru vanalega haldnar árlega og þá hef eg tal af
henni. hún sagði að Sr. Sigurdur hefði skrifað minningu um
Sigurd heitin í Heimskringlu. og hún sendir yður þetta
meðfylgjandi blað. með karri kveðju. sagði að sjer líti eins
vel og högt sje að þrast við. Sjera Sigurdur Ólafsson er sonur
Ólafs Erlindsonar sem bjó að ytra hlál í Vestur Landeyjum
og komu hanns Guðrútu, man ekki hvers dóttir. Ólafur var bróð-
ir Jóns Erlindsonar sem bjó á ystri Lofstöðum. var þar formað-
ur að mig minni. þjer kammist vist við það. Sr. Sigurdur er
talin vera mesta ljúfmanni og þvi vist vel sambodis sínni
stöðu. Eg er foddur og uppálin í Vestur Landeyjum hjá Magn-
ísi Stefánsini og móður örnum minni Guðrútu. ^{J. einbáðdöttir} í Skasbardahjálsgu
foreldrar minni voru Sigurdur Thordarson og Guðrútu Eiríksdóttir
eg fór frá Íslandi 1909 hef starfað við dagblata sölu hjér í
síðasteitin 14 ár. hef altaf búið að einbúa hetti. er 53 ára að aldri og
hef tekið hingsátt til að við halda þeirri reglu sem ég vandi
við í æsku. það mun vera farselasti vegurinn í þessu lífi.

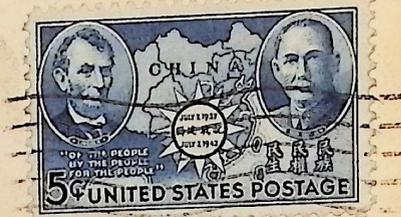
Til drög dauans minns gagnvart Siguði heitrunum er þessi. Nijer
 datt i hug að þjer kanski mynduð ekki minna aldun. hann
 og vildi þvi reira að ma' i ^{bæðingur} ~~Skirningar~~ attestu hannu sem eg vildi
 að var geingit i sjúkrahúsinu ásamt borgarabjefinum og svo attla
 eg lika að ^{ab} dainar skirteini hannu. en eg gat þá ekki feingit þat
 nema i þeim tímudags sem nijer ^{var} opagilegur. svo eg hatti við
 og þat hvarf nijer alveg úr huga. Þvíum vikum síðar dreimur ma
 að eg er staddur i stórru biggingu hjer i Seattle. i fyrsta gólfi
 og þar er mart fólk samankomit og þat er verið að spil á
 orgel sálmaláid óþarist að eiga jesum. til skirningar. Siggjia
 þat oft. svo þiki nijer eg fara ofan i þjallara i þeirri biggingu
 þar sji eg mörg herbergi mannlous nema Siguði i einu þu
 hann seigir eg þarf að fara og sji man og ma' i skirnarat
 esti hannu svo hann gjeti feingit borgara bjefit sitt. nijer þat
 sa statur vera nálægt sjúkrahúsinu sem hann var á. og seigir
 þyrst þu ert nú svo þryskur að geta þarid svo lánt. að ^{þá} attir þu
 að fara á sjúkrahúsið þvi hann er þar minna. nijer þirst hann
 þrosa við þvi. svo þirst nijer hann fara úr öllum þotum min
 að mitti og þarist edlilegur að viteidi nema hvað grenni er Nam
 lega. og svo var draumurir ekki leingri. þettað rjedi þannig að hann
 vissi hvað eg hafði verið að bollalegja. með sjálfum nijer.

Eg gjet ekki sjið neitt ráð til þess að við halda minn
 ingur Siguðar heitins hjer i alfu sem gati verið að
 nokkru gagni. þar sem þessinga geingit er svo kostþvert
 nijer er þunnugt um að þjer þafid árrebrut god upph með

3026- W. 69th - 57.

Seattle, Wash.
Mr. Sig. sk. Adalstein
fr. H. S. Thordarson

Via Air Mail.

Via Air Mail.

Herra Jon Palsson

P.O. Box 242

Reykjavik.

Iceland

8454

3026 - West 69th St.

Seattle, Wash., Oct. 3/47

Kæri Mr. Pálsson:

Það hefur dregist mér líka lengur en
átt hefdi þú svara bréfi þínu frá 31. júlí
síðast liðnum, og þú ert ég fyrirgefningu á
dröttinum.

Viðvinandi Mr. Adolfsen get ég lítlu
bætt við það sem Sig. S. Thordarson hefur sagt
þér. Hann var nákamregur maður þínum, en
ég kynntist honum aldrei. Þegar ég kom til
Seattle, 1923, þá heyrði ég talat um þann
Adolfsen og skildist mér að honum hafi fæmst
vel, en verið víst nokkurt drukkfelelur.

Menn það hafa ákomið all mikið á síðari
árum, og var hann víst alveg eignaður
þegar hann dó. Hann tók á sveitarspítala
og var séð um útför hans af þvi operara.
En hann sá víst þessu sér fram að þvi
síðasta og skuldaði víst lítillgæða
ekker.

En Sigurður maður þinn var víst vel
gefinn, og hefdi víst tálumda mentun.

hafði hann mynd af þér sem hann hafði verið
 að sjá, svo ég veit nokkuð um þitt störf og svo
 einnig hvernig þú leist út þegar þú vart uppi.
 Ég þessa að þú hefir verið milli ferðs og ferðs
 þegar ~~þú~~ myndin var ~~þú~~ teinin. Þú vart á þeim
 árunum fallegur og mynduðlegur maður.

Ég veit ekki hvert þú þennis nokkuð til
 attar minnar á Íslandi. Ég var fæddur ^á ¹⁸⁷⁴
 Hofstöðum í Kálssæti, eða Reykhóladal, og
 hét faðir minn Siggeir og var þóðarson,
 en var alinn upp af Kolbeini og Ragnheiði (eð
 mig minir) konu hans, og heiti ég Kolbeinn eftir
 föður föður minn. Móðir mín var etthv frá
 Kalmanstungu, og var dóttir Stefárus og Ólafar
 konu hans. Bræður mínir, eftir því sem ég
 best veit, þúa þau nú, Kristófer og Ólafur.
 Soo á ég frænku í Reykjavík, ^{Sigríður} ~~Stefanía~~, sem
 er gift Sigríði nokkru smíðs. Þetta fólk
 hef ég aldrei séð, þá ég fór frá Íslandi
 til þessa lands 1886 - og hef aldrei séð
 Ísland síðan.

Konan mín er etthv í Þingeyarsélu,
 Einarstöðum í Reykjadal, dóttir Jóns
 Sigmundssonar sem kom til Ameríku 1876.
 Þú hefir eigna 9 börna, og eru 5 af þeim
 útskrifað af "University", og elsti sonur minn er

SIGURÐUR KRISTINN
ADÓLF ADÓLFSSON
frá Stokkseyri

Fáein minningabrot

“Hérna lágu léttu sporin,
löngu horfin sama veg:
Sumarblíðu sólskins-vorin
samangengu þeir og eg,
vinir mínir—

eins og skuggar liðu þeir
inn í rökkur-hljóðar hallir,
hallir dauðans — einn og tveir,
einn — og — tveir.”

(Guðm. Guðmundsson)

Rétt nýverið hefir mér borist til eyrna fregnin um lát þessa vinar míns, lézt hann, eftir stutta legu, í Seattle-borg á Kyrrahafsströnd, í öndverðum maí-mánuði. — Hann var fæddur á Stokkseyri í Árnassýslu, 12. des. 1880; voru foreldrar hans Adólf Adólfsson bóndi og útgerðarmaður þar, af hinni velkunnu Bergsætt, og síðari konu hans, Sigrún Gísladóttir Sigurðssonar Thorarensen, um langt skeið prestur að Felli í Mýrdal, en síðar í Stokkseyrarprestakalli. Móður sína misti Sigurður á unga aldri, en ólst upp á heimili föður síns, meðal margra systkina sinna. Hann stundaði nám við barnaskólann á Stokkseyri; ungur að aldri fór hann að vinna við verzlun Ólafs Árnasonar kaupmanns þar. Innan tvítugs aldurs fór hann til Reykjavíkur og stundaði sjómensku á þilskipum, varð hann brátt þektur sem afar heppinn fiskimaður og lipur sjómaður til allra verka um borð í þilskipi. Mun vinur hans, Sigurjón skipstjóri Jónsson, frá Bakkabúð í Reykjavík, er hann var til sjós með, um hríð, hafa hvatt hann til að læra sjómannafræði, af því varð þó ekki. Um hríð stundaði Sigurður nám við

Minningabrot, 3. jan. 1942.

gagnfræðaskólann í Flensburg, í Hafnarfirði. Vestur um haf mun hann hafa komið 1905, eða 1906; minnir mig að fundum okkar bæri fyrst saman í Seattle, síðarnefnt ár. Upp frá því lifði hann og starfaði í Seattle, til dauðadags. Vann hann lengst af við steinsteypu og byggingavinnu, um langa hríð, upp á eigin spítur, og farnaðist þá vel. Árum saman bjó hann í Manhattan Apartments, að einbúa hætti, matreiddi fyrir sig sjálfur að nokkru leyti, og naut sín þar vel. Nefndi eg íbúð hans Stokkseyri, og lét hann sér það vel líka. Var eg og oft gestur hans þar.

Sigurður Adólfsson varð þeim er kyntust honum ógleymanlegur maður, fyrir margra hluta sakir. Hann var ágætlega vel gefinn að gáfna-fari, og athugull um margt. Hann hafði aflað sér fróðleiks og mentunar, af eigin rammleik. Hann var mjög sjálfstæður í skoðunum, eindreginn og greinagóður umrótismaður í flestum mannfélagsmálum; skilningur hans og þekking í þeim efnum var bæði rökfim og glögg, þó nokkuð væri hún einstæð, og takmörkuð.

Á árunum um og eftir 1920, gekk hann stöðugt á Workers College, er um það bil var starfræktur í Seattle á vetrum. Fáa Vestur-Íslendinga hygg eg glöggari útsýni muni átt hafa eða djúptækri skilning á baráttu verkamanna en hann. — Koma mér nú í huga orð hans, er eg eitt sinn sem oftast var gestur hans, á “Stokkseyri” og við ræddum um Bolsévisma,

og vorum ósammála, að hann sagði að sá tími kynni að koma, að sú þjóð, stæði á verði fyrir dýrustu verðmætum mannlífsins. Virðist sem sú spá hans hafi rætst nú í síðari tíð.

Sigurður var tryggur vinur þar sem hann tók því, og hjálpsamur þar sem honum þótti við þurfa. Mjög var hann gagnrýninn á menn og málefni, hvass í athugun og orðasennum, og hvergi nærri bjartsýnn. Gáfnafar hans og glöggskygni, fágætt starfsþol samfara styrkleika hugar og heilsu, sköpuðu honum frekari skilyrði til framsóknar, en úr varð. Var hann fremur einrænn í lund, gerði sér lítt far að kynnast mönnum að fyrra bragði — varð einmana með fjölgandi árum. Um hann, sem og marga, mátti heimfæra vísuna:

“Meinleg örlög margan þjá,
Mann, og ræna dögum.
Sá varð löngum endir á,
Íslendingasögum.”

Hann var einkar fríður maður, hár, grannur og gáfulegur. Skarpleiki einkendi svipinn, og gerði hann harðlegan. Maður varð að kynnast honum nokkuð gjörr, til þess að hann leyfði manni að sjá og þekkja sinn innra mann; en yrði þeirri kynningu náð auglýstist birta og hlýja hugarins, — og þeir sem eignuðust vináttu hans, vissu, að þar áttu þeir vin, ekki á yfirborði, eða að tízku sið, heldur þann er í raun reyndist, er eg einn í hópi þeirra. Þökk fyrir æskukynningu — og vináttu umliðinna ára Sigurður!

Vertu sæll!

Sigurður Ólafsson

Sig. Ólafsson er i myndum frá hólum, Sandlaginn er um frá hólum sínu. Ólafsson er fríðlegur maður, af þess manni nátt. S. J.

